

Βιβλιοπαρουσίασις

Νικολάου Π. Βασιλειάδη (†)

Ορθοδοξία, Ισλάμ και Πολιτισμός

Ἐκδόσεις: Ἀδελφότης Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ».

Ἐκδοση Α΄, Ἀθήνα, Μάρτιος 2000.

Σελίδες 346. Σχήμα: 14 x 21 ἐκ.

Εἰσαγωγή

Πολὺς λόγος γίνεται στὶς ἡμέρες μας γιὰ τὸ Ἰσλάμ καὶ τὸν ἠθικὸ θεῖσμό τους. **Καὶ** τοῦτο, διότι παρατηρεῖται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀναζωπύρωση τοῦ Ἰσλαμισμού, ἀφ' ἑτέρου δὲ μιὰ ἐπικίνδυνη ἐπεκτατικὴ πορεία καὶ διεξόδου τοῦ Ἰσλάμ στὴν Δύση.

Τοῦτο ὀδηγεῖ ὀρισμένους σὲ μιὰ ἀπόπειρα διαλόγου μὲ τὸ Ἰσλάμ, ἐνῶ ἄλλοι ἐπισημαίνουν τὸν ἄμεσο κίνδυνο τοῦ πολιτισμοῦ μας ἀπὸ τὸν «θρησκευτικὸ φανατισμό», ὅπως ἀποκαλοῦν τὸν Ἰσλαμισμό, καὶ πρὸ παντὸς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ «τζιχάντ», τοῦ ἱεροῦ πολέμου, πὺν ἔχουν κηρύξει οἱ πιστοὶ τοῦ Μωάμεθ πρὸς Ἀνατολὴ καὶ Δύση. Ἐνῶ δὲν λείπουν βέβαια καὶ «οἱ μοντέρνοι διανοητές», πὺν ἐπιμένουν νὰ ὀδηγήσουν τὸν ἄνθρωπο στὴν σωτηρία μέσα ἀπὸ δρόμους φανατισμοῦ καὶ μισαλλοδοξίας ἢ μέσα ἀπὸ προγράμματα κατευθυνόμενης «πνευματικῆς διαφώτισης»!...

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι σὲ μιὰ, κατ' ἀρχὴν ἐπαινετὴ, προσπάθεια προσεγγίσεως Ὁρθοδοξίας καὶ Ἰσλάμ, κάποιοι Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἄλλοι ἐπώνυμοι, ἀναλίσκονται σὲ

φιλοφρονησεις πρὸς τὸ ἀντίχριστο Ἰσλάμ. **Α**ρχίσαμε μάλιστα καὶ *διάλογο* Ὁρθοδοξίας καὶ Ἰσλάμ, παραβλέποντας τὸ γεγονός, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ συμφωνήσῃ τὸ σκοτάδι τοῦ θρησκευτικοῦ φασισμού τοῦ Ἰσλάμ μὲ τὸ ἴλαρὸ καὶ σωτήριο φῶς τῆς «ἐξ ἀποκαλύψεως ἀληθείας». **Ὁ** παχυλὸς ὕλισμός τοῦ Μωαμεθανισμού μὲ τὸ πνεῦμα, τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ ἦθος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. **Οἱ** δικοὶ μας, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν προσπάθειά τους αὐτή, ἐπικαλοῦνται τὴν μονοθεΐα τοῦ Ἰσλάμ καὶ ὅτι τὸ Κοράνι κάνει λόγο γιὰ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὴν ἀγία Μητέρα του κ. ἄ.

Ἔτσι ὁ Ὁρθόδοξος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Κυρὸς Παρθένιος, προσφωνώντας τὴν Σύνοδο τῶν Παπικῶν ἐπισκόπων τῆς Ἀφρική, πὺν συνηλθε στὸ Βατικανό, δίπλα ἀπὸ τὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Πέτρου (10.4.1994-3.5.1994), καὶ στὴν ὁποία εἶχε προσκληθεῖ ἀπὸ τὸν πάπα Ἰωάννη-Παῦλο Β', εἶπε (στὶς 14.4.1994) μεταξὺ τῶν ἄλλων:

«Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι πρέπει νὰ εἴσθε ἐν συνδέσμῳ, ἐν διαλόγῳ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσλάμ –σεῖς θὰ ἀναλύσετε πῶς, πότε καὶ πού. Ἡ Ἀφρική ζεῖ μὲ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας καὶ μὲ τὸ Ἰσλάμ. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσλάμ πιστεύει εἰς ἓνα Θεόν. Στὸ Ἅγιο Κοράνιο διαβάζουμε γιὰ τὸν Κύριό μας καὶ γιὰ τὴν μητέρα Του, τὴν Παρθένο...»¹.

Εἶναι προφανές, ὅτι στὸν σχηματισμὸ τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν συντελεῖ ἡ ἀγνοία τοῦ προσώπου καὶ τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Μωάμεθ ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Κορανίου, τὸ ὁποῖον ὀνομάσαμε μάλιστα καὶ «ἅγιο»!... **Μ**ὲ τέτοιες ὁμως ἀντιλήψεις παραπλανᾶται καὶ παραπληροφορεῖται ἢ ἀποπληροφορεῖται ὄχι μόνον ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ γενικότερα ἡ κοινὴ γνώμη.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια μᾶς ὠδήγησαν σὲ μιὰ ἀπόπειρα προσεγγίσεως τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ ἐνημερώσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Μωάμεθ καὶ τὶς κυριώτερες θέσεις τοῦ Ἰσλάμ μὲ βάση τὸ «Κοράνιο», πὺν ἀποτελεῖ τὴν «ψυχὴ τοῦ Ἰσλάμ». **Τ**ὴν διδασκαλία αὐτὴ τὴν ἀνακρίνουμε μὲ γνώμονα τὸν αἰώνιο καὶ ἀψευδῆ λόγον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅπως τὸν κατέχει, τὸν κατανοεῖ καὶ τὸν διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας. **Τ**ελικὰ δὲ κάνουμε τὶς ἀποτιμήσεις μας, καὶ ἐκθέτουμε τὶς ἀπόψεις μας γιὰ τὸν *διάλογο* Ὁρθοδοξίας καὶ Ἰσλάμ.

Καθὼς φεύγει ὁ ἀλαζονικὸς καὶ ὀδυνηρὸς 20ὸς αἰώνας, ὁ γεμᾶτος ἀπὸ κακο-καθωρισμένα ἰδανικὰ καὶ ἀόριστους πόθους· καὶ ἐνῶ ἡ δευτέρη μ.Χ. χιλιετία παραχωρεῖ τὴν θέση τῆς στὴν τρίτη, ἡ Ὁρθοδοξία συνεχίζει σταθερὰ τὴν μαρτυρικὴ καὶ σωτήρια γιὰ τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον πορεία τῆς. **Κ**αὶ δὲν παύει νὰ προσεύχεται ἐκτενῶς ὑπὲρ τῆς ἐν Χριστῶ καταλλαγῆς καὶ συμφιλίωσης ὅλων τῶν ἀνθρώπων. **Δ**ιότι, μόνον «ἐν Χριστῶ» καὶ μέσα στὸ φῶς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μποροῦμε νὰ σεβασθοῦμε τὴν ἐλευθερία τοῦ πλησίον, νὰ πατάξουμε τὸν θρησκευτικὸ φανατισμὸ καὶ ν' ἀποβάλουμε τὸν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλον».

Ἡ Ὁρθοδοξία πορεύεται τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων πορεία τῆς ἀνίκανη ν' ἀνεχθεῖ τὸ ταπεινὸ, τὸ βέβηλο καὶ τὸ ψεύτικο. **Α**πρόθυμη νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ κατώτερα ἐνστικτὰ τοῦ ἀνθρώπου. **Α**ρνούμενη νὰ συμβιβάσῃ τὸ θεόδοτο «πιστεύω» τῆς, μὲ ἀνθρώπινες διδασκαλίες, ποὺ παραδίδουν τὸν θεοειδῆ ἄνθρωπον στὴν παγερὴ ἀγκάλῃ καὶ στὸ πηκτὸ σκοτάδι τοῦ αἰωνίου θανάτου. **Γ**ιὰ τὴν συνύπαρξη ἐθνῶν καὶ λαῶν ἡ Ὁρθοδοξία ἐπιμένει νὰ προσφέρει τὴν «εἰρήνην τοῦ Θεοῦ» (Φιλίπ. δ' 7). **Μ**ιὰ εἰρήνην ποὺ δὲν στηρίζεται στὴν βία, στὸν ἐξαναγκασμὸ, στὸν φανατισμὸ, στοὺς ἐξοπλισμούς. **Α**λλὰ στὴν ἀγάπη, ὅπως τὴν ἐδίδαξε ἡ Παν-Αγάπη· στὴν δικαιοσύνη, στὴν ἰσότητα καὶ τὴν «ἐν Χριστῶ» ἐλευθερία.

Αὐτοὺς τοὺς ἀνεκτίμητους θησαυροὺς τῆς Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος προσφέρει «ὁ Παλαιὸς τῶν Ἡμερῶν» καὶ ἡ Ἐκκλησία Του. **Γ**ι' αὐτὸ καὶ μόνον Αὐτὴ ἔχει τὴν δύναμη νὰ «νεοποιῇ τοὺς γηγενεῖς» καὶ τὸν κόσμον χωρὶς νὰ ἐπιτίθεται σὲ πρόσωπα καὶ δίχως νὰ ἐξυβρίζῃ ἢ νὰ καταραῖται τοὺς ἐχθροὺς τῆς².

Ἀθῆναι 1η Ἰανουαρίου 2000

Νικ. Π. Βασιλειάδης

1. Ἡ ὁμιλία/προσφώνηση τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυροῦ Παρθενίου ἐγίνε στις 14.4.1994 καὶ ἔχει δημοσιευθεῖ ἀγγλιστὶ στὸ Περιοδικὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας «Πάνταινος» (Τεύχος 3ο, Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 1994 Νέα Περίοδος), σελ. 27-29 μὲ τίτλο: «Intervention to the African Synod, of His Beatitude Parthenios III, Pope and Patriarch of Alexandria and all Africa, April 14, 1994». Βλέπε ἐπίσης: Ἐφημ. «L' Osservatore Romano» (Weekly edition in English), No 17 [1338], 1994 σελ. 13.

2. ἸΩ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Εἰς Ρωμ. Ὁμ. 22, 2 PG 60, 611· ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ, Περὶ τοῦ μὴ δημοσιεῦν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀδελφῶν, μηδὲ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν, 11, PG 51, 363.

Ο Νικόλαος Π. Βασιλειάδης (1927-2016) καταγόταν από την κατεχόμενη Κύπρο — τὸ χωριὸ Ἄχνα τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου — καὶ ὑπῆρξε ἓνα ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ».

Ασχολήθηκε κυρίως μὲ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ συγγραφικὸ ἔργο καὶ ὑπῆρξε τακτικὸς συντάκτης τῶν περιοδικῶν «Ο ΣΩΤΗΡ», «ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΙΚΗ» καὶ «Η ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ» ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς κυκλοφορίας τους, ἐνῶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἦταν ὁ Διευθυντὴς Συντάξεώς τους.

Αναδείχθηκε πράγματι «δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ». Ἐργάσθηκε μὲ ἐνθουσιασμό καὶ ζῆλο μεταξὺ τῶν φοιτητῶν στὶς ἐκδηλώσεις τῆς «Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως», στὸν τομέα τῶν Ἐπιστημόνων καὶ στὴν ὀργάνωση τῶν Παιδαγωγικῶν Συνεδρίων τοῦ Συλλόγου Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «Ο Μέγας Βασίλειος».

Συνέγραψε πολλὰ θεολογικά, δογματικά, ἐρμηνευτικά καὶ ἀπολογητικά ἔργα, καθὼς καὶ βιβλία μὲ νεανικά καὶ κοινωνικά θέματα.

Σημαντικὴ ἦταν ἡ συμβολὴ του στὴν ἐρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πὺν ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Θεολόγων «Ο Σωτὴρ» σὲ 20 τόμους καὶ βραβεύθηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

Ἦταν θερμὸς πατριώτης, μὲ ἰδιαίτερη ἀγάπη πρὸς τὴν μαρτυρικὴ πατρίδα του, τὴν Κύπρο, καὶ βραβεύθηκε μὲ ἔπαινο ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν γιὰ τὸ βιβλίον «Ἐθνομάρτυρες τοῦ Κυπριακοῦ Ἔπους 1955-59».

Ἐπίσης, τιμήθηκε γιὰ τὴν ὅλη θεολογικὴ προσφορά του ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου μὲ τὸ Μετάλλιον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Κοιμήθηκε τὴν 4 Σεπτεμβρίου 2016.

* * *

Περιεχόμενα

Εἰσαγωγή.

Περιεχόμενα.

Πηγαὶ καὶ Βοηθήματα.

Μωάμεθ· ἡ πρώτη δράση του στὴ Μέκκα.

Ὁ Μωάμεθ στὴ Μεδίνα.

Ὁ Μωάμεθ κατοχυρώνει τὴ «ράτζια» θεολογικά!...

Ρήξη τοῦ Μωάμεθ μὲ τοὺς Ἑβραίους.

Τὸ «ἀποχαιρετιστήριο προσκύνημα» τοῦ Μωάμεθ στὴ Μέκκα· ὁ θάνατός του στὴ Μεδίνα.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Μωάμεθ.

Τὸ Κοράνιο.

Εἶναι ὁ Μωάμεθ προφήτης;

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς γιὰ τὸ Ἰσλάμ.

Χαρακτηρισμὸς τοῦ Μωάμεθ.

Τὸ Ἰσλάμ γιὰ τὸ Πρόσωπο τοῦ «Θεοῦ Πατρὸς» καὶ τὸν Τριαδικὸν Θεόν.

Τὸ Ἰσλάμ γιὰ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἀπάντηση στὴν διδασκαλία τοῦ Μωάμεθ γιὰ τὸ Πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ Ἰσλάμ γιὰ τὴ Σταύρωση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ Ἰσλάμ γιὰ τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Τὸ Ἰσλάμ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸ Ἰσλάμ καὶ ἡ Παναγία μας.

Ἀγγελολογία καὶ Ἐσχατολογία τοῦ Ἰσλάμ.

Τὸ «Κισμὲτ» (=ἡ μοῖρα).

Ἰερὸς πόλεμος (τζιχάντ).

(Ὁ «διὰ μέσου τῶν αἰῶνων θρησκευτικὸς φασισμὸς»).

Στάση τοῦ Ἰσλάμ ἔναντι τῶν Ἑβραίων καὶ Χριστιανῶν.

Λατρεία καὶ ἠθικοὶ νόμοι τοῦ Ἰσλάμ.

Ἡ θέση τῆς γυναίκας στὸ Ἰσλάμ.

Αἰρέσεις στὸ Ἰσλάμ.

Γενικὴ ἀποτίμηση τοῦ Ἰσλάμ.

Ἰσλάμ καὶ Πολιτισμὸς.

Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐπικράτηση τοῦ Ἰσλάμ;

Διείσδυση τοῦ Ἰσλάμ στὴ Δύση καὶ στὴν Ἀνατολή.

Ἡ ἰσλαμικὴ ἀφύπνιση στὴν Κεντρικὴ Ἀσία.

Ἡ μωρία τῆς Δύσεως ἔναντι τοῦ Ἰσλάμ.

Ἡ Δύση νὰ ξυπνήσει ἀπὸ τὸ λήθαργό της.

Διάλογος Ὁρθοδοξίας καὶ Ἰσλάμ.

